

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 17 lipca 2013 r.

DOLiS/DEC-752/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie skargi Pana Z. G. na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez R. Sp. z o.o. , oraz Naczelną Izbę Lekarską z siedzibą w Warszawie przy ul. Sobieskiego 110,

- 1) odmawiam uwzględnienia wniosku Pana Z. G. w zakresie dotyczącym przetwarzania jego danych osobowych przez Naczelną Izbę Lekarską z siedzibą w Warszawie przy ul. Sobieskiego 110,**
- 2) w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z. G. zwanego dalej Skarżącym, na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez R. Sp. z o.o., zwaną dalej Spółką, oraz Naczelną Izbę Lekarską z siedzibą w Warszawie przy ul. Sobieskiego 110, zwaną dalej Izbą. W treści skargi Skarżący zakwestionował dopuszczalność przetwarzania jego danych osobowych przez Spółkę, wskazując, iż „nie przypominam sobie, abym kiedykolwiek udzielił temu podmiotowi zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych”. Ponadto, Skarżący zarzucił Spółce nie udzielenie odpowiedzi na jego wnioski o przekazanie informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Dodatkowo, w piśmie z dnia [...] lutego 2013 r. Skarżący, wezwany uprzednio przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do uzupełnienia braków formalnych podania w tym zakresie,

sprecyzował, iż „kwestionuję przetwarzanie moich danych osobowych przez R. i wnoszę, by Generalny Inspektor nakazał R. udzielić mi na piśmie informacji, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy (...), a w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych nakazał również R. usunąć moje dane osobowe 2. kwestionuję dopuszczalność (...) udostępnienia moich danych osobowych przez Naczelną Izbę Lekarską i wnoszę, by (...) Generalny Inspektor nakazał NIL nie udostępniać moich danych osobowych podmiotom niebędącym organami władzy publicznej”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności.

1. Naczelna Rada Lekarska, która kieruje działalnością Izby w ramach swoich obowiązków określonych w art. 39 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2009 r. Nr 219, poz. 1708), wydaje „Gazetę Lekarską”. W związku z koniecznością realizacji powyższego obowiązku Izba na podstawie zawartej w dniu [...] sierpnia 2010 r. umowy, zleciła Spółce comiesięczne przygotowanie, druk i kolportaż „Gazety Lekarskiej”. Ponadto, na mocy tejże umowy, Izba powierzyła Spółce dane osobowe Skarżącego, jako lekarza będącego odbiorcą tego czasopisma w ściśle określonym celu tj. w związku z dystrybucją każdego wydania „Gazety Lekarskiej” (§ 8 pkt 1 umowy).

2. Na skutek rozwiązania w dniu [...] stycznia 2012 r. ww. umowy, Spółka usunęła wszelkie dane osobowe Skarżącego.

3. Pismem z dnia [...] lipca 2012 r. Skarżący zwrócił się do Spółki o udzielenie informacji w zakresie określonym w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a ustawy. W odpowiedzi w piśmie z dnia [...] września 2012 r. Spółka poinformowała, iż nie przetwarza już danych osobowych osób otrzymujących egzemplarze „Gazety Lekarskiej”, w związku z powyższym nie ma możliwości udzielenia szczegółowej informacji, o którą wnosił Skarżący.

4. Obecnie Izba przetwarza dane osobowe Skarżącego w Centralnym Rejestrze Lekarzy i Lekarzy Dentystów na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 15 ustawy o izbach lekarskich.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

I. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych określają zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych przez osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie będące osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych. Przetwarzaniem danych są wszelkie operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Z kolei za dane osobowe uważa się wszelkie

informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy).

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z art. 39 ust. 1 pkt 18 ustawy o izbach lekarskich, Naczelna Rada Lekarska kieruje działalnością Naczelnej Izby Lekarskiej w okresie między krajowymi zjazdami lekarzy, a w szczególności wydaje „Gazetę Lekarską”. Czasopismo to dostarczane jest każdemu członkowi samorządu lekarskiego, w tym także Skarżącemu jako lekarzowi. W celu realizacji powyższego zadania Izba zawarła ze Spółką w dniu [...] sierpnia 2010 r. umowę dotyczącą comiesięcznego przygotowania, druku i kolportażu „Gazety Lekarskiej”. Dla realizacji obowiązków wynikających z treści ww. umowy, Izba powierzyła Spółce dane osobowe odbiorców czasopisma w tym także Skarżącego.

Dokonując oceny relacji Izby ze Spółką wskazać należy, że art. 7 pkt 4 ustawy definiuje administratora danych osobowych jako organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. Ustawa reguluje również status podmiotów innych niż administrator danych, które mogą przetwarzać dane osobowe. Jakkolwiek bowiem administrator danych może przetwarzać dane samodzielnie, to art. 31 ustawy upoważnia go również do powierzenia, w drodze zawartej formie pisemnej umowy, przetwarzania tych danych innemu podmiotowi. W przypadku zatem, gdy administrator skorzysta z upoważnienia wynikającego z brzmienia powołanego przepisu, dochodzi do zlecenia „na zewnątrz” przetwarzania danych. Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych, może je jednak przetwarzać wyłącznie w przewidzianym umową zakresie i w określonym w umowie celu (art. 31 ust. 2 ustawy). Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych jest ponadto obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39 ustawy, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a ustawy. W zakresie przestrzegania tych przepisów wskazany podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych (art. 31 ust. 3 ustawy). Zgodnie z art. 31 ust. 5 ustawy, do kontroli zgodności przetwarzania danych przez podmiot, któremu zostały powierzone dane, z przepisami o ochronie danych osobowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14-19 ustawy.

Ponadto należy zaznaczyć, iż powierzenie przetwarzania danych osobowych dokonane przez ich administratora na podstawie umowy powierzenia, o której mowa w art. 31 ustawy, nie wymaga uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą.

Jak wspomniano powyżej, Izba udostępniła Spółce dane osobowe Skarżącego w wykonaniu postanowień umowy z dnia [...] sierpnia 2010 r., w ściśle określonym celu tj. na potrzeby kolportażu „Gazety Lekarskiej”. W kontekście przepisów ustawy o ochronie danych osobowych takie działania zarówno Izby jak i Spółki są prawnie dopuszczalne.

Łącząca Izbę i Spółkę umowa z dnia [...] sierpnia 2010 r. zarówno z uwagi na jej formę (pisemna), jak i treść (określenie celu, dla realizacji którego będą przetwarzane powierzone dane – tj. kolportaż pisma) odpowiada wymogom określonym w art. 31 ustawy, brak natomiast jest dowodów, by Spółka przetwarzała dane osobowe Skarżącego w innym niż w określonym w umowie celu.

II. Odnosząc się natomiast do zarzutów Skarżącego w zakresie przetwarzania jego danych przez Spółkę, podkreślić należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania tej decyzji. To stanowisko potwierdza orzecznictwo sądowe. W szczególności przytoczyć można wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 761/07, gdzie stwierdzono, iż „[b]adając bowiem legalność przetwarzania danych osobowych, GODO ma obowiązek ustalenia, czy na datę wydawania rozstrzygnięcia w sprawie dane konkretnego podmiotu są przetwarzane oraz czy czynione to jest w sposób zgodny z prawem”.

Mając na uwadze powyższe, wskazać należy, iż z materiału dowodowego bezspornie wynika, iż ww. podmiot w związku z rozwiązaniem w dniu [...] stycznia 2012 r. umowy z dnia [...] sierpnia 2010 r. dokonał trwałego usunięcia wszelkich danych Skarżącego.

Ponadto w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie można zgodzić się z zarzutem Skarżącego w zakresie nie wypełnienia przez Spółkę obowiązku informacyjnego określonego w art. 33 ustawy. Wyraźnie podnieść należy, że Skarżący zwrócił się do Spółki z żądaniem wypełnienia ww. obowiązku pismem z dnia [...] lipca 2012 r. a w dacie tej, Spółka nie przetwarzała już jego danych, o czym został poinformowany w piśmie z dnia [...] września 2012 r. Kluczową dla podjętego w sprawie rozstrzygnięcia jest okoliczność, iż w momencie usunięcia przez Spółkę danych osobowych Skarżącego, zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, przestał ciążyć na niej obowiązek wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 33 ustawy. Powyższe znajduje uzasadnienie także w orzecznictwie sądowo-administracyjnym. Dla przykładu wskazać należy na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 307/12, w treści którego, wyraźnie podniesiono, iż w momencie usunięcia danych osobowych „przestał obowiązywać –zdanem Sądu – obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 33 ustawy. Z tego mianowicie powodu, że obowiązek ów dotyczy w myśl wskazanego już wyżej art. 32 ust. 1 danych „zawartych w zbiorach danych”, zaś w stosunku do wymienionego zbiór ten już nie istniał”.

Konkludując powyższe, stwierdzić należy, że niniejsze postępowanie, w zakresie przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącego oraz nie przekazania na jego rzecz informacji w trybie określonym w art. 33 ustawy stało się bezprzedmiotowe, w związku z czym

należy je umorzyć. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).